ประวัติอุโบสถ

ภาพจิตรกรรม
ในอุโบสถ

ตามประวัติเล่าสืบกันมาว่า วัดนาคปรกได้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.๒๒๙๑ ในสมัยอยุธยาตอนปลายในรัชสมัยของ สมเด็จพระบรมโกศ (ก่อนเสียกรุงศรีอยุธยา ๑๙ ปี) เดิมเป็นวัดของชุมชนได้ร่วมกันสร้างขึ้น มีชื่อเรียกกันว่า “วัดปก” เนื่องจากสร้างอยู่กลางสวนป่า ซึ่งมีลักษณะเป็นป่าคุ้มไว้ ต่อมาวัดมีสภาพเสื่อมโทรมลงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอุโบสถ จนถึงต้นยุครัตนโกสินทร์ ในรัชสมัยรัชกาลที่ ๓ เจ้าสัวพุก แซ่ตัน (พระบริบูรณ์ธนากร) และภรรยาซึ่งเป็นคนไทย ได้เริ่มบูรณะอุโบสถ และเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังเป็นรูปเครื่องมงคลจีน และเครื่องไหว้ต่าง ๆ เป็นศิลปะแบบจีนมหายาน โดยช่างฝีมือจากเมืองจีน แล้วได้พระราชทานขอพระพุทธรูปที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงรวบรวมจากหัวเมืองต่างๆ จากสุโขทัย มาประดิษฐานไว้ในอุโบสถ เพื่อทดแทนองค์เดิม

ในการบูรณะนั้น มีการบูรณะมาแล้ว ๒ ยุค คือ ในสมัยเจ้าสัวพุก และช่วงที่พระครูศรีพัฒนคุณเป็นเจ้าอาวาส ราวปี พ.ศ. ๒๕๐๖ - ๒๕๒๕ มีการมุงหลังคาใหม่ ซ่อมแซมฝาผนัง และปูพื้นเป็นหินอ่อน

จนกระทั่งมาถึงยุคปัจจุบันนี้ ที่กำลังจะมีการบูรณะครั้งใหญ่ ยกให้สูงขึ้น ๕ เมตร (เป็น ๒ ชั้น)

พระครูวรกิตติโสภณ
เจ้าอาวาส
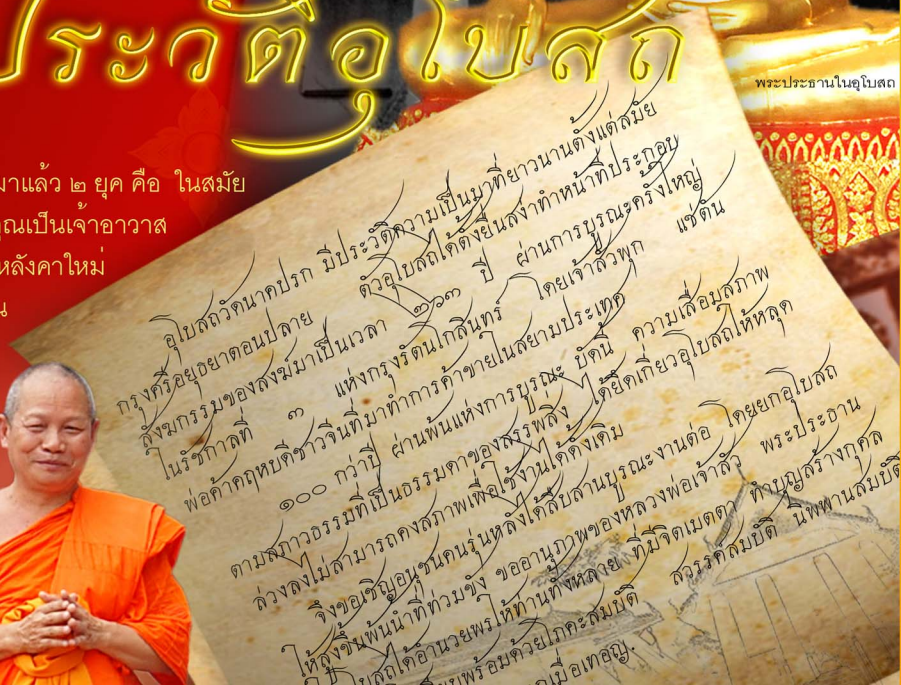
พระประธานในอุโบสถ